

172. Møde.

Tirsdag den 17. Juli Kl. 2⁴⁵.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelse af en Lønningskommission.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Tingets Samtykke udkræves til, at denne tredie Behandling kan foretages i dette Møde. (Ophold). Da ingen Indsigelse gøres, betragter jeg Samtykket som givet.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4092).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 62 Stemmer.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Lovforslaget vil nu blive oversendt til Lands-tingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov vedrørende Avlen af Høst 1917 m. m.

Forhandlingen genoptoges.

Wenzel Neergaard: Som Medlem af det staaende Landbrugsudvalg, paa hvis Indstilling dette Lovforslag er bygget, er jeg selvfølgelig enig med den Tendens, der ligger bagved Lovforslaget. Jeg er enig med den Betragtning, at det først og fremmest gælder om at sikre sig saa meget af den forestaaende Høst, at Menneskenes Behov i første Række er rigeligt dækket, og jeg kan ogsaa dele den Betragtning, at det er ønskeligt af den kommende Høst at sikre sig en vis Del til den dyriske

Produktion — jeg tænker her navnlig paa Svineavl — og det ikke alene, fordi jeg mener, det er en tvingende Nødvendighed, at vi herhjemme producerer saa mange Svin, som Hjemmemarkedet kræver, men ogsaa, fordi det er tvingende nødvendigt af Hensyn til Fedtspørgsmaalet, at vi i Tide drager Omsorg for, at det, der kaldes Fedtmangel, som er en af de farligste Situationer, et Folk kan komme i, kan undgaaes i dette Land. Jeg har imidlertid indenfor Landbrugsudvalget tillige gjort mig til Talsmand for en anden Betragtning, og den vil jeg gerne dvæle et Øjeblik ved her.

Jeg har gjort den Betragtning gældende, at overfor de Landmænd, paa hvis Skuldre det kommer til at ligge at aflevere en Del af deres Sæd til Fordel for dem, der dyrker Svin, kan det med Rette fremhæves, at hvis dette ikke finder Sted, vil Landets Forsyning med Fedt absolut kræve, at man gaar over til udelukkende Brug af Smør, og dette vil igen fremkalde en Maksimumspris paa Smør, som i saa Tilfælde kommer til at ligge betydeligt under den Pris, vi i Øjeblikket opnaar for Smør. Den Tanke, at nogle Landbrugere kommer til at aflevere Sæd til Fordel for andre, der producerer Svin, er i og for sig ikke tiltalende, maa man indrømme, for det at tage fra den ene Landbruger, som kan producere Svin, og give til den anden Landbruger, som ogsaa kan producere Svin, er i og for sig ikke rationelt, men det har sin Berettigelse netop ud fra det Synspunkt, at de, der gør det, i Virkeligheden vil bidrage til at sikre vor Mælkeproduktion og sikre de Priser, vi i dette Øjeblik faar for vort Smør, som ingenlunde kan kaldes høje i Forhold til de Priser, vi maa betale for Foderkager. Dette var nu kun en lille Sidebemærkning, og jeg gentager, hvad jeg begyndte med at sige, at i det hele og store er jeg enig med Lovforslaget og med de Principper, der ligger til Grund for det. Men naar jeg siger dette, maa jeg dog gøre et Par Bemærkninger om de Forandringer, som Lovforslaget har gennemgaaet, siden det forlod Landbrugsudvalget.

Der er foregaaet to væsentlige Forandringer med Lovforslaget. Den første angaar de Betingelser, paa hvilke Korn skal afleveres til Svineproduktionen. Jeg ønsker at sige, at i Landbrugsudvalget — herved begaar jeg sikkert ingen Indiskretion — gik Forslaget fra første Færd simpelt hen ud paa, at dette Korn skulde afgives til de mindre Land-